

řeno by bylo celé pro žalobce úspěšné jednání o pravosti, výši a povaze žalobní pohledávky, poněvadž rozsudečné důvody nejsou účastny právní moci. Pakli by záleželo na postačitelnosti podstaty v den vynešení rozsudku první stolice, bylo by hříčkou dějství sporu, zda bude rozsudek první stolice vydán právě v době postačitelnosti podstaty, či o něco dříve nebo později a věřitel podstaty by tápal v nejistotě, kdy má žalobou zakročit tak, by v době rozsudku první stolice byla podstata postačitelná. Z řečeného vyplývá, že věřitel podstaty má právo, uplatňovati spornou pohledávku za podstatou žalobou o plnění. Předpisu § 47 (2) konk. ř. bude plně vyhověno rozsudkem odsuzujícím správce podstaty podle ustanovení konkursního řádu a tím, že bude na věřiteli podstaty, by podle § 55 ex. ř. připojil k návrhu na povolení exekuce úřední vysvědčení konkursního komisaře, po případě konkursního soudu o postačitelnosti podstaty, po případě dále tím, že správce podstaty bude podle § 36 čís. 1 ex. ř. uplatňovati proti povolení exekuce nepostačitelnost podstaty nebo, že rekusem napadne povolení exekuce k návrhu, jenž oním vysvědčením nebyl doložen.

### Čís. 13406.

**Bylo-li nabyto směnky vydražením při exekuční dražbě, nelze použití § 87 směn. zák., nýbrž věřitel musí si dátí líbiti všechny námitky, které by byl mohl směnečný dlužník vznéstí proti jeho předchůdci.**

**Doložka, připojená na směnku výkonným orgánem, nemá účinky směnečnoprávní.**

(Rozh. ze dne 28. března 1934, Rv I 358/34.)

Žalobce vedl proti Rudolfu T-ovi pro pohledávku 1.761 Kč exekuci zabavením, uschováním a prodejem směnky na 10.000 Kč, jejíž přijateli byli žalovaní. Směnka tato byla dne 9. června 1933 zabavena, dne 1. července 1933 ve veřejné soudní dražbě prodána, žalobcem za 5 Kč vydražena a opatřena doložkou výkonného orgánu »bylo dle usnesení okresního soudu v R. ze dne 10. června 1933 č. j. E 1187/33 exekučně prodáno a odevzdáno.« Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní, že směnka zanikla zaplacením, ježto se s Rudolfem T-em vyrovnali, a že valuta směnky nebyla zaplacená. Procesní soud první stolice směnečný platební příkaz zrušil. Důvody: Převáděcí doložka předepsaná v § 305 ex. ř. nemá účinek indosamentu podle § 9 sm. zák. (čl. 303 obch. zák.), nýbrž účinek obyčejného civilněprávního převodu a mylným jest tudíž názor žalobcův, že žalovaní by mohli použití jen námitky plynoucích ze směnky samé nebo náležejících jim proti žalobci jako nynějšímu majiteli směnky. Bez ohledu k tomu, zda vzhledem k ustanovení § 296 ex. ř., který výslovně mluví o zabavení pohledávek ze smének, mohl žalobce, aniž by navrhoval zabavení pohledávky ze směnky a aniž by mu tato soudně byla příkázána, nabýti vůbec práv ze směnky pouhým jejím vydražením, když směnka sama předmět exekuce tvořiti nemohla, nýbrž jen pohledávka, která papírem tímto jest osvědčena, nelze v souzeném případě mluvití o směnečně právním nabytí směnky a namítli tudíž žalovaní právem, že směnka byla

zaplacená a že směnečná valuta nebyla vyplacena. Opodstatněnost námitek těchto žalovaní plně prokázali. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Právní názor soudu první stolice, že převáděcí doložka nařízená v prvním odstavci § 305 ex. ř. nemá účinku indosamentu, jest správný. Na vymáhajícího věřitele, jemuž byla zabavená pohledávka přikázána, mohou přikázáním převedena býti jen ta práva, jež náležela straně povinné. Ona doložka má tudíž jen význam deklaratorní, osvědčuje, že pohledávka, kterou směnka reprezentuje, přešla na vymáhajícího věřitele, takže proti němu může poddlužník uplatňovati všechny námitky, jež mu příslušely proti straně povinné. To, co platí o přikázání pohledávky ze směnky, platí i o nabytí směnky vydražením. I zde poznámka výkonného orgánu na rubu směnky, že směnka byla podle usnesení okresního soudu v R. ze dne 10. června 1933 č. j. E 1187/33 exekučně prodána a odevzdána, osvědčuje jen, že pohledávka ze směnky přešla na vydražitele, tedy s účinkem pouhého občanskoprávního převodu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Žalobce nabytí žalobní směnky vydražením při exekuční dražbě, tedy občanskoprávním jednáním, které se jeví jako postup, při němž prohlášení vůle exekuta jako postupitele jest nahrazeno soudním přiřknutím. Nelze tedy použít § 87 směn. zák., jenž platí jen, je-li žalující vlastník směnky jako takový s m ě n e č n ě oprávněn (§ 32 sm. zák.). Toho v souzeném případě není. Žalobce nabytí směnky podle § 1394 obč. zák. jen těch práv, která dosud příslušela jeho předchůdci, jemuž směnku zabavil a dalším postupem exekuce vydražil, a musí si proto dáti líbiti všechny námitky, které by byli mohli směneční dlužníci vznést proti tomuto jeho předchůdci. Dodati jest, že doložka, připojená na směnku výkonným orgánem, činí patrným jen způsob nabytí směnky vydražitelem k osvědčení jeho vlastnictví ke směnce, nemůže však mít účinky směnečněprávní, které upravuje jen směnečný zákon, jenž jiný způsob směnečněprávního převodu mimo indosament nezná (§§ 8 a 9 směn. zák.). Byla proto přípustnou proti žalobci námitka směnečných dlužníků, že směnka zanikla zaplacením, a, ana byla tato skutečnost nižšími soudy také zjištěna, byl právem směneční platební příkaz zrušen.

### Čís. 13407.

Při stanovení obecné ceny pozemku k určitému dni jest přihlížeti i k omezením, která v té době na základě zákonů o pozemkové reformě stíhala vlastníka pozemku, odnímající pozemek ten z volného trhu.

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemá hodnota investic vliv na stanovení hodnoty pozemku, jež má býti určena soudním odhadem.

(Rozh. ze dne 28. března 1934, R II 94/34.)